

tekst & beeldmateriaal Piet van Eerden en Hans Plas

Piet van Eerden: van dissident tot boegbeeld van de NOVA

> IN MEI 2004 NEEMT PIET AFSCHIED ALS VOORZITTER VAN DE NOVA

Vele lange jaren was Piet van Eerden de luis in de pels van het overkoepelende orgaan van de smalfilmers van Nederland, de NOVA.

Uiteindelijk werd hij in 1990 de nieuwe voorzitter van een vereniging die op het punt stond te verdwijnen. Het aantal leden was dramatisch gedaald. Verschil van mening, geen animo om een bestuur te leveren, geldproblemen, de kwestie smalfilm en video, kortom een algemene malaise had zich van de NOVA meester gemaakt.

Ab ter Horst uit het oosten des lands nam het initiatief om Piet van Eerden o.a. via Hans Plas te benaderen met het voorstel om het roer in handen te nemen.

Wie is die Piet toch, die zoveel krediet van zovelen kreeg en die de NOVA weer tot grote bloei bracht? Die het Hoogovens-schaaktournooi organiseerde, voorzitter van een bloeiend NH'63 is en in vele commissies zitting heeft? Hij schreef en regisseerde prachtige speelfilms. Als cameraman liet hij zich ook niet onbetuigd. In binnen- en buitenland geniet hij grote bekendheid en aanzien. Hans Plas, tijdgenoot, die hem van nabij meemaakte, had een vraaggesprek met deze unieke mens.

Piet vertelt

"Ik ben op 8 oktober 1936, in IJmuiden geboren. Ik ben dus een weegschaal. Ik had als kind niet zozeer belangstelling voor bewegend beeld. Toverlantaarns vond ik interessanter. Ik kan

me nog heel goed herinneren, dat ik samen met een vriendje toverlantaarnvoorstellingen bij hem in de schuur gaf. Bij die plaatjes vertelde ik dan verhalen. Ik was een jaar of tien en ik was de verhalenverteller. Bij dezelfde plaatjes bedacht ik steeds nieuwe verhalen. Die plaatjes had ik samen met een oude toverlantaarn van een buurman gekregen. Ons scherm was zo'n gekreukeld laken, je kent dat wel. Wij moesten uiterst voorzichtig zijn, want er zat geen lamp in het apparaat, maar een kaars. Neen, we hebben geen brand gesticht, maar op een gegeven ogenblik waren we uitgekeken op de plaatjes."

Poppenkast-Pietje

"Het werden toen poppenkastvoorstellingen in het kolenhok. Eigenlijk gingen we toen over naar bewegend beeld. We lagen tijdens de voorstellingen bovenop de kolen, op jute zakken, zodat onze kleren niet zwart werden. De poppen maakten we zelf en wij bedachten ook de verhalen. Ik kan mij nog herinneren, dat we een ontzettend leuk buurmeisje hadden. Ik was toen een jaar of twaalf. Wij vroegen haar of ze mee wilde spelen. Dus moest zij ook in het kolenhok... Zij en ik lagen op onze buik de poppen te bedienen. Zij sprak de vrouwenrollen en ik de mannenrollen. Af en toe wierp ik begerige blikken op haar... Mijn vrouw Ellen kent deze verhalen ook, dus ga je gang maar, Hans."

Piet krijgt een nostalgische blik in zijn ogen, maar haast zich te zeggen: "Er gebeurde overigens niets, hoor."

Boekhouder-Piet

"Mijn klasse-onderwijzer vond me geschikt voor het vak boekhouden. Ik maakte de MULO af en vond, dat ik meer interesse had in wiskunde. Ik behaalde zowaar, als volgzzaam mens, mijn praktijkdiploma boekhouden, maar ik wilde niet verder studeren in dit vak. Ik begon als 17-jarige bij de loonadministratie van Hoogovens in IJmuiden. Die baan beviel me uitstekend en ik ben er gebleven tot aan mijn militaire dienstplicht."

Marine-Piet

"Als ik dan toch in dienst moest, dan wilde ik bij de Marine dienen. Je moest toen 21 maanden in dienst en ik begon van onderaf. Weet je wat ik was? Mijnenwachter! Wij hadden tot taak om in tijden van oorlog de Nederlandse waterwegen schoon te houden. Met driepuntspeilingen moest je dan de door de vijandelijke vliegtuigen afgeworpen mijnen peilen. Vergeet niet, wij zaten toen nog midden in de Koude Oorlog."

Intelligence-Piet

"Ik zat op de kaderschool. Wij moesten een spreekbeurt houden en achter in het lokaal namen twee hoge marine-officieren plaats. De Schout-bij-Nacht Van Dulm, hoofd van de Marine Inlichtingen Dienst, de MARID, was één van de beide officieren. Ze kwamen naar een maat en mij luisteren, want we hadden verhalen bedacht. Ik over hoe je kon ontsnappen uit gevangenschap."

Alweer was Piet verhalen aan het vertellen, zonder poppenkastpoppen of toverlantaarnplaatjes weliswaar, maar zijn ontsnappingsepos trof de Schout-bij-Nacht en beide maten werden naar Den Haag ontboden. Zij kwamen als eerste miliciens te werken bij de MARID. "Een geweldig leuke diensttijd," herinnert Piet zich. "We leerden o.a. het Russische alfabet, maar de rest is dienstgeheim, dat vertel ik je niet."

Echtgenoot en vader

"Ik was 21 toen ik uit dienst terug in de burgermaatschappij kwam. Bij Hoogovens deed ik nu de salarisadministratie. In 1959 ben ik getrouwd en in 1961 werd mijn zoon Peter geboren. Eén jaar daarvoor kwam ik voor het eerst van mijn leven in aanraking met de filmrij. Mijn muziekvriend Arend Verschoor maakte mij toen film-gek. Fotograferen deed ik al een hele poos, als hobby. Zelfs heb ik nog een jaar of wat op de Nederlandse Foto Vakschool gezeten als hobbyist. De Foto Vakhandel leek me wel wat, maar dat bleek een verkeerde keuze. Na anderhalf jaar begon het idee van fotohandelaar me dan ook tegen te staan en schreef ik me in bij de Famous Photographers School."

Als ik begrijpend knik en zeg dat ik me had ingeschreven voor diezelfde school, maar dan voor tekenen, groeit er steeds meer begrip tussen Piet en mij.

"Ik deed de opleiding thuis en zo af en toe moest je voor het vak naar Osdorp. Helaas ging de school over de kop. Geen diploma dus."

PR-man Piet

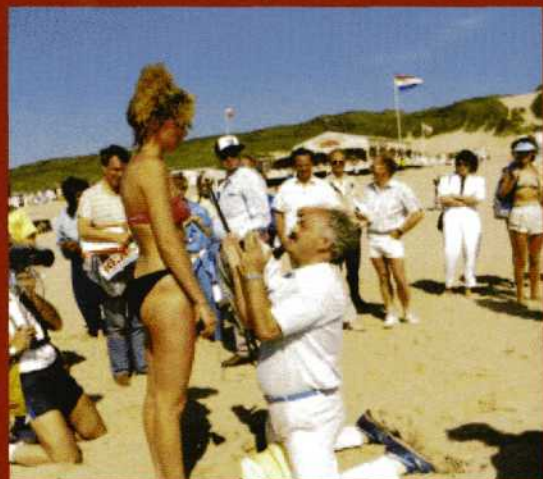
"De laatste 21 jaar bij Hoogovens ben ik werkzaam geweest als hoofd van de afdeling Evenementen van Public Relations. Een heerlijke job waarin ik mij helemaal kon uitleven in het organiseren."

Piet de filmer

"Mijn vriend Arend Verschoor werd lid van filmclub Velsen, die in oktober 1963 was opgericht. We hebben tussen haakjes net het 40-jarige bestaan gevierd. In het voorjaar van 1964 ben ik ook lid geworden. Het boekje "Ric & Anita gaan filmen" maakte mij enthousiast. Dat inspireerde mij tot het schrijven van kleine verhaaltjes, scenariootjes. Wij maakten onze eerste film "Honni soit...". Een speelfilmpje waarin Arend, mijn toenmalige vrouw en mijn tweejarig zoontje acteerden. Wij werden er meteen clubkampioen mee. Weet je, we wilden 'm eerst helemaal niet insturen. We vonden 'm niet goed genoeg..."

Cameraman Piet met Super8-camera filmt Thijs Teeling in "De Picknick, 1982. Foto: Kees Tervoort

Regie-aanwijzingen aan Elfrieth Schumacher tijdens de opnamen van "Jessica", 1988. Foto: Henk Brouwer

Regie-aanwijzingen tijdens "De Lege Spiegel", 1999. Foto: Vera Buur

Ik vertel Piet, dat het boekje geschreven is door Dick Boer, wiens eerdere boek "Smalfilm" mij inspireerde tot het maken van mijn eerste speelfilm.

NOVA en NH'63

"Smalfilmclub Velsen sloot zich aan bij het Nova-district NH'63." De Nova is voortgekomen uit de Nederlandsche Smalfilm Liga, waarin beroeps- en amateurcinemasten verenigd waren. Grote namen van toen: Joris Ivens, Mannus Franken. Later gingen de non-professionelen hun eigen weg. "Voor heel Noord-Holland werden er wedstrijden gehouden. Onze speelfilm kreeg een certificaat van deelname aan het grote landelijke Nova Festival. Maar door de gebrekkige communicatie tussen de club, het district en de Nova was de inzendingstermijn verstreken. Het jaar daarop hadden we alweer een nieuwe film gereed. Opnieuw waren we clubkampioen geworden. "Mijn hobby, fotograferen" stuurden wij in, een speelfilm uiteraard. Wij wonnen er geen prijs mee op het NOVA Festival, maar hij draaide er wel."

Huub Bals

"Geen prijs, maar ik weet nog goed waarom. Er was een jurylid, dat directeur-organisator van het Rotterdams filmfestival is geweest, een zekere Huub Bals. Hij kwam te laat. Hij had de eerste films niet gezien. Hij gaf drieën en vieren als cijfer. Wij moesten als eersten die middag projecteren en jurylid Bals gaf ons een drie. Mijn eerste protest (!), want de films die Bals niet had gezien, ontlieden dat neer-sabel-effect. Je moest toch beginnen en eindigen met dezelfde jury? Ik heb nooit geloofd, wat de NOVA mij meedeelde: Huub Bals had in de – korte – middagpauze alle films van de morgenprojectie bekeken en beoordeeld.

Daar schiet je toch spontaan van in de lach. Tweeëneenhalf uur filmprojectie in een uur pauze, waarin er nog geluncht werd..."

De aanvaringen

"Er was een aantal redenen, waarom NH'63 uit de NOVA zou treden. Ons belangrijkste punt was, dat je film op het NOVA festival nooit goed werd vertoond. Men speelde er bioscoopje met een weinig lichtsterkte projector, helemaal achter in de zaal geplaatst. Je zag de Dubbel 8 smalfilms amper op het doek. Joop Pieëte Sr bouwde toen een ingenieus lichtkanon, dat de films wat beter op het doek scheen. Intussen hadden wij op het Benelux Film-festival vooral in België meegemaakt, dat er door de makers zelf werd geprojecteerd. Je was er zelf verantwoordelijk voor de projectie en je was er meer bij betrokken. Dus stelden we dat voor aan de NOVA: zelfprojectie. Er ging bij de NOVA altijd wat mis, omdat je niet zelf kon projecteren. Vooral de synchroniteit tussen geluid en beeld was een bekend struikelblok. De technische dienst, onder leiding van Frans van Burkom, kreeg altijd de schuld en vaak niet terecht. Tot mijn verbazing viel deze Frans van Burkom die mijn vriend was en zelf in België de uitstekend verlopende projecties had meege maakt, mij af. "Frans kan dat beamen," zei ik op de NOVA-vergadering. Frans antwoordde: "Het gaat zó vaak fout in België. Ik kan dat niet aanbevelen."

"Frans wilde kennelijk zijn positie als technische leider niet in gevaar brengen. Hij gaf de voorzitter van de NOVA gelijk: het

was te moeilijk, waar liet je al die mensen met hun projectoren. Ik stelde toen voor om in meerdere zalen te projecteren. Men vond dat dit helemaal niet kon."

De druppel

"Op zeker ogenblik werd je door de NOVA gedwongen op het Grote Festival met een gestripete film te verschijnen. De smalfilm werd naast het beeld voorzien van een smalle strook geluidsband, de stripe. Afgezien nog van de slechte geluidskwaliteit was het laten stripen van een film een kostbare zaak. De technische dienst had er steeds een enorme klus aan gehad om alle gekoppelde geluidssystemen op één geluidsband te kopiëren en met behulp van het Metaf-systeem die band weer synchroon gekoppeld aan alle aaneengeplakte films te projecteren. Op zich lag het dus voor de hand om de films van stripe te voorzien. Wij waren er echter tegen, want de kosten moest je zelf dragen. In 1972 hadden twee leden van onze club, Peter en Hetty Cupido, twee films die ze moesten laten stripen. Kosten zo'n 200 gulden, hetgeen in die tijd een behoorlijk bedrag was! Ze trokken dus hun films terug. Inspraak werd niet geduld, een regentenmentaliteit vonden wij. Dit was het reglement, zei de NOVA, punt uit."

En bloc

"Alle clubs die aangesloten waren bij NH'63, traden op 22 november 1972 en bloc uit de NOVA. Jan Hoogland, onze districts-voorzitter, die ook in het hoofdbestuur van de NOVA zat, bevond zich nu in een lastig parket. We hebben toen toch nog het NOVA Festival als NH'63 in 1972 georganiseerd in Schoorl. In een aparte zaal had NH'63 een Cinema Totaal opgesteld. Er werden op heel veel schermen tegelijkertijd verschillende films vertoond. Een spektakel van beeld en geluid. De wedstrijdfilms werden in meerdere zalen met een uitgekiend roulatiesysteem vertoond. De vertoonde films uit zaal 1 werden naar bijvoorbeeld zaal 2 gebracht en daar opnieuw voor een ander publiek vertoond. Jan Dekker van het NOVA-bestuur, die in de lounge een kopje koffie zat te drinken, zag "onze" Toop Narold met de films van zaal naar zaal rennen en riep hem na: "Nou, dat had je niet gedacht hè Toop, dat je nog eens zo hard zou lopen voor de NOVA!" Toop herinnert zich dit incident nog tot op de dag van vandaag. Hij voelde zich enorm aangesproken! Na dit festival zou de samenwerking met de NOVA voor lange tijd eindigen. Het tijdperk van "Het Nieuwe Elan", het Super 8 tijdperk brak aan. Nieuwe synchronisatiesystemen en soundcamera's maakten van de stomme smalfilm geluidsfilm. Het aantal amateurfilmmers steeg tot grote hoogte."

NH'63 op eigen benen

"Jan Hoogland trad af als voorzitter van NH'63 en ik volgde hem op. We gingen zelf projecteren, het stripen was niet meer verplicht, we organiseerden allerlei weekendcursussen zoals: "Licht in de Studio" door Frans Murilloff Jr., "Casting" met Hans Kemna van het professionele castingbureau, "Regie" met Jos Stelling, "Grime" met Ulli Ullrich en "Decorbouw" met Els Salomons. Daarvoor hadden we al lezingen en avondcursussen gehouden met Frans Zwartjes, Frans Weisz, Nouchka van Brakel en Paul Verhoeven.

NH'63-cursusweekend "Grime" met Ulli Ullrich, 1983. Piet op achtergrond.
Foto: Jan de Goede

Toen wilde ik een lezing of een cursus over scenarioschrijven aanbieden. Het werd niet Wim Soeteman die Paul Verhoevens "persoonlijke" scenarioschrijver was. Je kunt veel beter Jan Rutger Achterberg vragen, zei Soeteman. Ik wist deze, van de televisie bekende, scenario-schrijver te strikken. Door hem kwam ik op de gedachte om professionele docenten uit te nodigen en dat werd dus als eerste Theo Coolsma. Ik vroeg diegenen die bij NH'63 waren uitgenodigd om lezingen of cursussen te geven, ook om in onze jury voor het NH'63-Filmgala zitting te nemen. Dat vonden ze een uitstekend idee."

Piet over beroeps en amateurs

"Wij leven als amateur eigenlijk in een apart wereldje. Wij filmen zo op onze eigen manier, hebben zo onze eigen normen die we hebben overgenomen van andere amateurfilmers. Ik ben van mening dat we nog veel meer open moeten staan voor onze professionele vakbroeders en -zusters."

Film Ins

"Dat er op het gebied van filmfestivals iets alternatiefs moest gebeuren, stond als een paal boven water. Karel Puhl (ex kabouter in Alkmaar), Hans Plas, Peter Cupido, Piet Joosten en ikzelf staken de koppen bij elkaar op een zolderkamer in Alkmaar en besloten een Film In op poten te zetten. Iedereen kan meedoen, geen voorselectie, zelf projecteren in kleine zaaltjes, geen jury, wel discussie na ieder film, lage entreprijs, dat stond de groep voor ogen. En zo gebeurde het ook. In 1972 kwamen er zo'n 350 bezoekers naar De Eenhoorn in Alkmaar. Ik kan mij als de dag van gisteren de act rond de speelfilm "The continuing Story of Mr Mozes" van Gerrit van Dijk en zijn maatje Zwaagdijk, nog herinneren. Film en dia's door en over elkaar op het scherm gebracht, muzikaal ondersteund door een beatband die helse geluiden produceerde! Afkeurend gebrul achter uit de zaal en bijval van de fanclub vlak voor het filmscherm. Te gek! In een van de aanliggende zalen wisten de kleine crêche-bewoners niet wat hen overkwam!"

Ik vraag aan Piet of hij zich kan herinneren of en met welke film ik toen meedeed.

Na enig denken weet Piet het weer: "Jij deed mee met "S/F",

een film waarin de verwaarlozing van het milieu centraal staat. Ik herinner me van jou ook nog "Terug naar Ellecom". Een vader gaat terug naar het graf van zijn overleden zoon. Die films maakten indertijd veel indruk op mij."

"Het volgend jaar breidde de werkgroep zich uit. Frans te Welscher, de familie Schouteten, Wim Choufour, Jan A. Kleyn, Gert van Dam en nog enkelen hadden de smaak te pakken gekregen.

In Het Gulden vlies in Alkmaar telden we 550 bezoekers! Er werden veel jongeren gesignaleerd.

Nadat het volgend jaar de Pedagogische Academie in Haarlem en in 1975 De Ypelaer in Tilburg plaats van handeling waren geweest, werd een punt gezet achter de Film Ins.

De spanning was weg, we gingen uitkijken naar weer andere projecten en festivals."

Piet over de bladen

"Ik lees liever een artikel van iemand die zelf filmt, die weet waar hij mee bezig is en dus waar de problemen liggen, dan van iemand die het technisch allemaal zo goed weet. Het zijn vaak mensen uit de theorie en niet uit de praktijk."

De NOVA in moeilijkheden

"Ik bleef met Ellen mijn echtgenote intussen alle NOVA Festivals bezoeken. Je had daar toch veel vrienden en kennissen. Organisatorisch en financieel zat het bij de NOVA ondertussen helemaal fout. Op een gegeven ogenblik had ze nog een kleine 1600 leden. In 1985 had het bestuur de NOVA laten doorlichten door een aantal organisatie-deskundigen binnen de vereniging: de NOVA moest veranderen van een TOP DOWN in een BOTTOM UP organisatie. De leden hadden het nu voor het zeggen. Adviezen en ideeën van de leden zouden de NOVA in rustiger vaarwater moeten loodsen. Veel leden, vooral smalfilmers, haakten teleurgesteld door de ontwikkelingen in de NOVA en in hun hobby af. Zij stelden de NOVA blijkbaar aansprakelijk voor het onheil dat hun hobby bedreigde. Filmcamera's en projectoren werden niet meer gemaakt of geïmporteerd. Vooral Kodak leek besluiteloos en dit bracht de aanmaak van Super 8 en Dubbel 8 smalfilms in gevaar. De enkele videofilms die zich aanmelden, konden de NOVA-dip niet keren."

Het bestuur stapt op

"Joop Matser, een heel aardige man, die als voorzitter van buitenaf was aangetrokken en zelf niet filmde, maar kwam om aan vergaderingen en festivals leiding te geven, werkte niet erg inspirerend op de leden. Herman Witteveen, Boy van Klooster, Martin Grevenstuk, Joop Matser en vele anderen probeerden van alles, maar het leek er langzamerhand op of de NOVA zou moeten verdwijnen. Het bestuur kreeg regelmatig kritiek en boze reacties te verduren. Het kondigde uiteindelijk aan en bloc af te zullen treden. Ab ter Horst heeft in 1990 de voorzitters van de districten bijeen geroepen in Neede en een beroep gedaan op Arie de Jong van de LOVA, het district Limburg (dat ondertussen ook was uitgetreden), en op mij om onze schou-

ders onder de NOVA te zetten. Ab hield als dagvoorzitter een korte openingsspeech die eindigde met: "Mensen, wat er ook gebeurt, als wij hier vandaan gaan, bestaat de NOVA nog." Het was een buitengewone vergadering, zonder het hoofdbestuur, dat ook niet uitgenodigd was. Wel was deze bijeenkomst correct bij het hoofdbestuur aangemeld. Er werd mij gevraagd of ik voorzitter wilde worden. Arie de Jong stelde zich beschikbaar als secretaris. Slim, want dan waren de twee grote en belangrijke districten weer terug in de NOVA. Jan Essing van Midden Nederland stelde zich als penningmeester beschikbaar. Ik hoor nu van jou, Hans, dat jij al heel lang contact had met Ab ter Horst en dat hij jou vroeg mij te polsen of ik voorzitter wilde worden. Ik herinner me, dat je mij opbelde en dit vroeg. Dus jij was ook al veel langer op de hoogte van de perikelen bij de NOVA. Ook jij vond blijkbaar, dat de NOVA geen roemloos einde mocht vinden."

NOVA-voorzitter

"Aan het NOVA-voorzitter worden stelde ik als voorwaarde, na overleg met mijn vrouw Ellen, dat ik dat alleen wilde doen als alle districten hiermee accoord zouden gaan, ook NH'63. Ik bezocht vooraf een aantal Federatieraad-vergaderingen en was verbaasd over het feit, dat er over zoveel punten grote onenigheid bestond. Velen hadden tijdens de vergaderingen een bandrecorder op tafel staan en de notulen moesten letterlijk de meningen weergeven, zodat je iedere keer met een dik pak papier werd opgezadeld. Ellen schudde vaak haar hoofd en zei: "Waar begin je toch aan?" "Het is mijn eer te na. Ik ga het gewoon doen," antwoordde ik. "Men aanvaardde mij als de beoogde nieuwe voorzitter."

*Welkomstwoord tijdens de Nationale NOVA Manifestatie 2002 in Huizen.
Foto: Herman Ottink*

*Prijzuitreiking tijdens de Nationale NOVA Manifestatie 2003 in Emmeloord.
Foto: Herman Ottink*

De bladen

Piet: "Wat heel opvallend was, dat het blad "Smalfilmen als Hobby" dat in 1973 verscheen, altijd pro-NH'63 is geweest. Ik proefde dat jij, Hans, ook teleurgesteld was in de NOVA. Jij zag ook dat de landelijke organisatie nieuwe stijl niet functioneerde, jij verwachtte van een landelijke organisatie heel wat anders. NH'63 kreeg naast enkele kritische artikelen over het algemeen een goede pers. Dus dacht men bij de NOVA, dat het blad een uitgave was van onze Federatie. Overigens wisten we nooit wat jij weer ging schrijven. Maar jouw kritiek hield ons bij NH'63 wél bij de les. De NOVA had veel problemen met haar filmbladen. Het betekende op zeker ogenblik voor haar bijna het einde."

Onderscheidingen

"Eind 1989 werd ik blij verrast door een telefoontje van Henk Verheul, een van de commissieleden, belast met de voordracht van Hogenbijn-laureaten. Men had mij gekozen als de nieuwe laureaat!

Ik was echt helemaal verrast, dit had ik nooit verwacht.

Beeldend kunstenaar Nico Betjes uit Wijk aan Zee, ontwierp de trofee die behoorde bij de Hogenbijnprijs. Foto: Hans Plas

Naderhand begreep ik dat de toenmalige commissie, waar jij Hans ook deel van uitmaakte, had meegewogen dat ik wel eens de persoon zou kunnen zijn die de in het slop geraakte NOVA-kar zou kunnen gaan trekken.

In een speech tijdens het feestelijk diner dat volgde op de uitreiking, benadrukte Jan Dekker dit nog eens. Deze hartelijke woorden deden mij goed.

Ik verkeerde door de toekenning van deze prijs in goed gezelschap. Ik werd namelijk vooraf gegaan door Ed & Vera Tietjens, Jan van Weezenberg, Hans Plas, Jan Hoogland, Jan Dekker en Henk Verheul.

waar mogelijk, altijd de nieuwe generatie jonge filmers een handje geholpen. Ik ben van mening, dat er nog veel talent schuilt onder de jonge mensen. Je moet blijven open staan voor nieuwe ideeën en technieken."

Toekomst

"Binnenkort zal ik geen voorzitter meer zijn van de NOVA. Ik heb dan zo'n veertien fantastische jaren mijn steentje bij kunnen dragen aan de continuïteit en de ontwikkeling van het amateurfilmen in ons land. De NOVA is weer kerngezond en het grote aantal films dat jaarlijks een nominatie krijgt voor de Finale van de Nationale Wedstrijd, duidt er op dat het, zowel kwantitatief als kwalitatief, goed gaat. De onderlinge sfeer is prima. Wat wil ik nog meer?

Films maken natuurlijk! Daar gaat het immers allemaal om. Wat is er nu mooier dan bezig te zijn met het bedenken van een verhaal, het schrijven van het scenario, het zoeken naar acteurs en actrices, het samenwerken binnen een crew en steeds weer nieuwe contacten leggen middels ons medium FILM? Mijn opvolger Ruud van der Horst heeft er zin in en ik ben heel blij dat hij het estafettestokje wil overnemen. Hij zal het uiteraard anders doen, maar ik heb er het volste vertrouwen in en kan hem aanbevelen!

Kees Tervoort volgt mij op in het algemeen bestuur van de SBA. Ook daarin heb ik dan veertien jaar zitting gehad en ook daar heb ik, evenals bij de NOVA, fijne collega-bestuurders leren kennen. Ik wil mij voorlopig in blijven zetten voor het werk in de Jury Coördinatie Commissie van de NOVA. We zijn er nog lang niet, maar we zijn op de goede weg."

UNICA-medaille. Foto: Hans Plas

Hans Plas kan trots zijn op zijn Hogenbijl trofee. Foto: Piet van Eerden

Of dat allemaal nog niet genoeg was, ontving ik het jaar daarop de Gouden Klap in Antwerpen. Het bedrijf Lieven Gevaert stelde deze onderscheiding ter beschikking aan iemand die zich zeer verdienstelijk had gemaakt voor de amateurfilmerij. Gelijk met mij ontving Julien Loncke uit België De Gouden Klap. Hier was het Louis Meulders die ons voor was gegaan.

Tijdens het UNICA-festival dat in 2000 in Roermond werd georganiseerd, ontving ik uit handen van Max Hänsli, voorzitter van het UNICA-comité, de gouden UNICA-medaille. Ik was ook hierdoor volkomen overdonderd."

Piet heeft zojuist zijn UNICA-medaille in ontvangst genomen. Roermond 2000. Foto: Herman Ottink

Individuele leden

Piet: "Daar is NH'63 altijd tegen geweest. Je moet als filmer lid zijn van een filmclub wil je je echt kunnen ontplooiën. Het is ook belangrijk dat de betere clubfilmers de nieuwe generatie op weg helpen. Individuele leden onttrekken zich hier bewust of onbewust aan. Er waren wel groepsfilmers die in de jaren '70 maatschappij-kritische films maakten en die films in filmhuizen vertoonden. Op onze festivals zijn relatief veel jongeren aanwezig. NH'63 en later ook de NOVA heeft,

